

Domslut

- 1) Artiklarna 167 och 168 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010 ska, mot bakgrund av principen om förbud mot bedrägeri,

tolkas så,

att den andra förvärvaren av en vara kan nekas rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt när denne kände till eller borde ha känt till att det förelåg ett mervärdesskattebedrägeri som den ursprungliga säljaren gjorde sig skyldig till vid den första försäljningen, även om också den första förvärvaren kände till detta bedrägeri.

- 2) Artiklarna 167 och 168 i rådets direktiv 2006/112/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2010/45/EU ska, mot bakgrund av principen om förbud mot bedrägeri,

tolkas så,

att den andra förvärvaren av en vara som, i ett skede före förvärvet, har varit föremål för en bedräglig transaktion som endast avser en del av den mervärdesskatt som staten har rätt att uppbära, ska få sin rätt att dra av den mervärdesskatt som betalats med anledning av förvärvet i dess helhet nekad om vederbörande visste eller borde ha vetat att förvärvet hade samband med ett bedrägeri.

(¹) EUT C 513, 20.12.2021.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 24 november 2022 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Belgien) – VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), tidigare VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR) mot Vlaams Gewest

(Mål C-658/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster – Direktiv (EU) 2015/1535 – Begreppet teknisk föreskrift – Artikel 1.1 – Nationell lagstiftning om förbud mot att icke yrkesmässiga användare använder bekämpningsmedel som innehåller glyfosat på mark för privat bruk – Artikel 5.1 – Skyldighet för medlemsstaterna att till kommissionen överlämna utkast till tekniska föreskrifter)

(2023/C 24/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), tidigare VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)

Svarande: Vlaams Gewest

Domslut

Artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster, jämförd med artikel 5 i samma direktiv,

ska tolkas så,

att nationella bestämmelser som innebär ett förbud mot att personer som inte innehar ett nationellt godkännande avsett för yrkesmässiga användare på mark för privat bruk använder bekämpningsmedel som innehåller glyfosat kan utgöra en "teknisk föreskrift", i den mening som avses i artikel 1.1 d och f i detta direktiv, som ska anmälas till kommissionen enligt artikel 5 i samma direktiv, förutsatt att tillämpningen av dessa nationella bestämmelser på ett väsentligt sätt kan påverka saluföringen av de berörda produkterna, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 73, av den 14.02.2022.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 24 november 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Cafpi SA, Aviva assurances SA mot Enedis SA

(Mål C-691/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 85/374/EEG – Artikel 3 – Skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister – Begreppet tillverkare – Systemansvarig för ett eldistributionsnät som omvandlar elens spänning för distribution)

(2023/C 24/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cafpi SA, Aviva assurances SA

Motpart: Enedis SA

Domslut

Artikel 3.1 i rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/34/EG av den 10 maj 1999,

ska tolkas så,

att en systemansvarig för ett eldistributionsnät ska anses vara en "tillverkare", i den mening som avses i den bestämmelsen, då denne omvandlar elens spänningsnivå för att distribuera den till slutkonsumenten.

⁽¹⁾ EUT C 64 av den 7.2.2022.
